

Unitárius Közlöny

Kolozsvár, 1888-1948/1990. 5. (65.) évf.

1-2 szám, 1994. január-február. Ára 150 lej.

KÖSZÖNTJÜK AZ OLVASÓT

Lassan négyéves múlta tekinthet vissza az új évfolyamú Unitárius Közlöny. Mint minden számadás-kor, most is az eredmények feletti öröm és a nehézségek vagy éppen kudarcaink miatt érzett szomorúság hull a mérleg két serpenyőjébe. A szerkesztőség tudatában van a helyes aránynak, de azért az Olvasóra is bízva annak megállapítását, hogy a mérleg melyik oldala emelkedik magasabbra.

Most a tanultak és a tapasztalatok birtokában új kezdést, új formát szeretnénk adni a lap folytatólagos történetének. A szerkesztőség komoly elhatározása, hogy rendszeresen, a tervek szerint két havonta jelenünk meg és próbálunk bekopogtatni elsősorban unitárius híveink, de minden olvasónk otthonába és szívébe. Ez természetesen mindkettőnkön múlik: a szerkesztőségen, aki a lappal kopogtatni akar, és az olvasón, aki igényli, várja és olvassa a lapot. Nem is kérünk mást, csupán annyit, hogy fogadjanak el, mert az Unitárius Közlöny is az egyházéplítés és a gyülekezet-formálás szolgálatában áll, amint művelte ezt mindig fennállása folyamán. De mégiscsak kérünk mást is, többet is, azt hogy mostantól kezdve írjuk együtt a lapot, hogy valóban mindenkié lehessen. Ezt mindenekelőtt lelkész atyánkfiaitól várjuk, de bárkitől, aki a tollat forgatni tudja, hogy írjanak mindenről, ami egyházközsegekben történik, tájékoztassanak életünk minden rezdüléséről - mint megannyi más egyházi kezdeményezés -, hogy lapunk is betölthesse rendeltetését, és maga is tájékoztasson tárgyilagosan, kultúráltn, a vallásos ember színvonalán.

Sok ez vagy kevés, azt majd az idő fogja megítélni. Nekünk azonban a mához kell szólnunk, a ma élő embert megkeresnünk, hogy mai életünk élni érdemesebbé tétele által méltóknak bizonyuljunk a jövőre.

Köszöntjük hát az olvasót: az idős nyugdíjast, a munkába indulót és hazaérkezőt, a tanulót és a holnapra néző fiatalot, szülőt és gyermeket, és Isten áldását kérjük életükre, az Ő segítségét munkánkra, hogy mindenkihez eljuthassunk és minden otthonba jóhírt, örömet vihessünk.

A SZERKESZTŐSÉG

Dsida Jenő

LEGYETEK ŐSZINTÉK

Lássátok, fáradt vagyok már
s nem bírok szavatok labirintján
tévelyegni. Szeretem a nyugodt,
nyílegyenes, biztos utakat.

Legyetek őszinték, ne zúdítsatok
rám cífraszép szavakat,
mert el tudom viselni a meztelen
igét és ti is el kell, hogy viseljétek.

Amikor beszélek, ne nézzetek
a hátam mögé: az nyugtalanít.
Állítástok legyen: igen, igen -
és tagadástok: nem, nem.

Mindnyájan biztosan meghalunk.
Esik a hó, itt pattog a tűz
és mindnyájan testvérek volnánk
és nyájas, jó apánk az Isten.

Újraindult az unitárius középiskolai oktatás

Áprily Lajos Menedék című versének mondanivalóját pergetem gondolataimban és érzéseimben:

"S mikor völgyünkre tört az áradat,
s már hegy se volt, mely mentő csúccsal intsen,
egyetlen kőszikla megmaradt,
egyetlen tornyos sziklaszáll: az Isten."

A költő üzenetét ízeletve, ezért mindenekelőtt Isten iránti hálával emlékezünk arra, hogy sok évtizednyi "kényszerpihenő" után két középfokú unitárius iskola kezdte meg működését az 1993-1994. tanulmányi évben. A két iskola a szó igaz értelmében vett nemes örökséget próbálja élesztgetni; az egyik Kolozsváron, a másik Székelykeresztúron.

Nem volt könnyű az elindulás, nem volt egyszerű megbirkózni már az első évharmadban a felmerülő, sokszor váratlanul előbukkanó feladatokkal, sem Kolozsváron, sem Székelykeresztúron, de tenniakrásban, lelkesedésben nem volt hiány.

Kolozsvár

A történelmi hűség kedvéért a kolozsvári unitárius kollégium első évharmadáról szeretnék röviden beszámolni.

A tanév 1993. szeptember 15-én kezdődött. A Brassai Sámuel Líceum hivatalos megnyitása után került sor az unitárius IX. osztály ünnepélyes megnyitójára egyházunk imatermében. Az áhítatot végző dr. Rezi Elek teológiai tanár után dr. Kovács Lajos püspök és Bencze Ágnes igazgató- és osztályfőnöknő üdvözölték a diákokat és a jelenlevő szülőket. A megnyitó alkalmával minden tanuló 1000 lej adományt kapott az egyháztól, tanfelszerelés vásárlására.

Az osztály tanulóinak létszáma harminc. Tekintettel arra, hogy bentlakást nem tudtunk biztosítani, az egyház a kintlakóknak és részben az ingázóknak anyagi támogatást biztosított.

A tanrendben a következő tantárgyak szerepelnek és a következő tanárok adják elő: magyar nyelv és irodalom - Molnos Sára, angol nyelv - Máthé Dénes, német nyelv - Szász Andrea, román nyelv és irodalom - Dan Maria, latin nyelv - Bitay Ilona, történelem - Fazakas István, földrajz - Kovács Imre, lélektan - Rosca Zsuzsa, biológia - Knizs Mária Magdolna, matematika - Szócs Judit, fizika - Bencze Ágnes, kémia - Péter Rozália, informatika - Szakáts István, vallás - Rezi Elek, ének-zene - Majó Júlia, testnevelés - Kun Béla.

Őszintén elmondhatjuk, hogy a tanári közösség munkáját az első évharmadban az igényesség, a lelkiismeretesség és a pontosság jellemezte.

Az első ünnepélyt a reformáció alkalmával tartottuk; ezen a napon a diákok megkoszorúzták az

iskola bejáratánál levő Brassai Sámuel és Berde Mózes mellszobrot. A karácsonyi zenés-irodalmi műsorára az unitárius osztály meghívta a líceum minden

Kolozsvári Unitárius Kollégium főbejárata
Paskucz Szathmáry László grafikája

diákját és tanárát, amelyet a belvárosi unitárius templomban tartottunk az évharmad utolsó napjának délelőttjén. Felemelő érzés volt a többszáz fiatal jelenléte templomunkban a szeretet ünnepének közelségében. Az ünnepélyről felvételt készített a kolozsvári televízió magyar adása is. A szervezésért köszöntet mondunk Molnos Sára és Majó Júlia tanárnőknél.

EI kell ismernünk azt, hogy a tanulmányi eredmények sokkal jobbak is lehetnek volna, de a különböző iskolákból és környezetből (falusi-városi) jövő tanulók a beilleszkedés, az igényes számonkérés, és a "tömött" tanrend problémáival is szembe találták magukat. Megemlíttük a legjobb eredményeket elért tanulókat: Bodor R. Piroska 9,00, Orbán Balázs 8,94, Ágoston Delinke 8,88, Fülöp Dezső 8,62, Korodi Alpár 8,52. Reméljük, hogy a tanulmányi eredmény a következő évharmadban javulni fog.

Terveink között szerepelnek egy rendszeres énekkar megszervezése, az informatika és önképzőkör beindítása. Reméljük, meg tudjuk szervezni a két unitárius IX.osztály találkoztát is a harmadik évharmadban.

Hisszük, hogy a mában a jövőnket is építjük. Istenben bízva folytatjuk a munkát!

Dr. REZI ELEK

Székelykeresztúr

Iskolatörténeti jelentőségű esemény a Középfokú Unitárius Gimnázium IX. osztályának beindulása 1993. szeptember 15-én a székelykeresztúri Orbán Balázs Gimnázium keretében. Négy és fél évtizeddel ezelőtti, a felekezeti iskolákat felszámoló, igazságtalan, felmérhetetlen erkölcsi kárt okozó rendelkezésért szolgáltatott részben elégtétel.

A két szakaszban megtartott felvételi vizsgán 36 tanuló jelentkezett és bejutott 31 tanuló, 16 helységből - Székelykeresztúr, Kóhalom, Medgyes, Homoródszentmárton, Csehétfalva, Nagykadács, Recsenyéd, Sepsiszentgyörgy, Városfalva, Árkos, Fátfalva, Olthévíz, Datk, Siménfalva, Barót, Szentábrahám - és 19 osztályból. - A tanulók nemenkénti megoszlása: 22 lány, 9 fiú. Az Orbán Balázs gimnázium igazgatósága megfelelő feltételeket biztosított mind az oktató-nevelő munkához, mind a távolból jött tanulók elszállásolásához (14 tanuló) a bentlakásban.

A tanulók, különösen a bentlakók anyagi támogatásához jelentős mértékben hozzájárult az erre a célra létrehozott Gyámszülői Közösség Alapítványa. (Az 1942-43-as tanévben már működött egy ilyen jellegű alapítvány Székelykeresztúron, és annak áldásos tevékenységére emlékezve szerveztük újra. Tiszteletbeli elnöke: Gálfalvi Sándor ny. tanár-főgondnok, elnöke Bátor József esperes, gondnoka Fekete János tanár.) Az alapítvány az első évharmad folyamán - saját alapból - közel 300 ezer lej fizetett ki a tanulóknak bentla-

kási költségek, tanszervásárlás pótlására. Értékes segítséget jelent ezen a téren az E. K. Tanács által biztosított 652 ezer lej, amiért ezúton is hálás köszönetünket fejezzük ki.

A tantestület nagy részét az Orbán Balázs gimnázium tanárai alkotják, hitoktató Jakab Dénes szentábrahámi lelkész, a Petőfi Sándor általános iskola tanárai közül a magyar nyelvet Czire Irma, a biológiát Pálffy Ákos, a zenét Simó Margit, a latin nyelvet pedig Potyó Ferenc plébános tanítják. A tanévkezdés előtt az E. K. Tanács képviselőinek - dr. Erdő János főjegyző, Gálfalvi Sándor főgondnok, dr. Bodor András professzor - jelenlétében, sor került az iskolai előjáróság megválasztására a következő összetétellel: Fekete János igazgató, Szabó Miklós, Ütő László, Larcher Mária, Pálffy Ákos, Pitó László tanárok.

Az osztályon meglátstott a heterogén összetétel, a közösség lassan homogenizálódik. Dicséretes az osztályfőnök tanárnő - Czire Irma - lelkes munkája a tanulók "magukratalálása", önbizalmának erősítése terén. Az osztály tanulói fegyelmezettek, minden tanuló 10-es magaviseleti jegyet kapott, viszont tovább kell javítsuk, magasabb szintre emeljük a keresztény erkölcs szellemében történő nevelést. A hitoktatást a tanulók komolyan veszik, hiányzás nincs, érdemjegyük 8-as és azon felül van. Minden tanítási napot imával kezdünk. Amikor a bentlakó tanulók nem mennek haza, azokon a vasárnapokon részt vesznek az istentiszteleteken. Meglátásunk az, hogy a tantestület tagjai is rendszeresebben kellene járjanak istentiszteletre.

Az általános tanulmányi eredményre rányomta bélyegét az a tény, hogy a tanulók elég nagy része hiányos alapismeretekkel jött a IX. osztályba, ugyanakkor kb. 20 %-a nehezen bírja a középiskolával járó magasabb követelményeket.

Az átmenő osztályzatot kapott tanulók általánosuk alapján a következőképpen oszlanak meg: 5 - 6,99: 2 tanuló; 7 - 8,99: 15 tanuló; 9 - 10: 8 tanuló. Kilencsen felüli eredményt értek el a következő tanulók: 1. - Soó Ágnes = 9,61; 2. - Fülöp Emőke = 9,38; 3. - Csiki Levente = 9,33; 4. - Szombatfalvi Zsuzsanna = 9,16; 5. - Fekete Tünde Klára = 9,16; 6. - Albert Edit = 9,16; 7. - Fodor Tünde = 9,05; 8. - Pálffy Tamás = 9,05. Nyolcas általános felett 9 tanuló végzett.

A tanulók egy része - óhajuk és tehetségük alapján - részt vett a kántorképzőn, Simó Margit tanárnő irányításával, lemaradt 2.

Az opcionális tantárgy keretében a tanulók 2 tárgy között választottak: hangszer (harmónium) és gépirás.

Odaadással készültek és vettek részt a tanulók a Berde Mózes, valamint a Dávid Ferenc emlékűnnepen, színvonalas műsort mutattak be az osztályszülői értekezleten, a karácsonyi ünnepségen. A május hónapban sorra kerülő iskolahét rendezvényeire az osztályból 14 tanuló készül tudományos dolgozattal (történelem).

FEKETE JÁNOS igazgató

Miért vagyok az "Orbán Balázs Gimnázium" tanulója?

(Szemelvények a IX.-es tanulók dolgozataiból)

Először is szüleim akaratából; de most már tudom, hogy jól tették, hogy ide küldtek. Most ébredtem rá arra, hogy a bibliai történeteket nagyon érdekesnek találom. A hitem még nem a legerősebb, de remélem, a XII. osztály végére megrendíthetetlen lesz.

Balázs Gyöngyvér

Nagyon szeretem a nyelveket, a magyart, a németet, angolt. Remélem, ebben az osztályban tökéletesíteni tudom nyelvtudásomat. Ugyanakkor érdekel a vallás is. Mivel idegenvezető szeretnék lenni, úgy érzem, az itt tanultakat majd jól fel tudom használni, s meg szeretném győzni majd az embereket arról, milyen fontos Isten szeretete. Sok embernek szeretném megváltoztatni az életét, természetesen pozitív irányban.

Ebben az osztályban megtanulhatom, hogyan kell példamutatónak lenni, könnyen megbocsátani, szeretni, imádkozni.

Nagyon örülök, hogy ezt az osztályt választottam.

• Fülöp Emőke

Én azzal a szándékkal jöttem ebbe az osztályba, hogy tanuljak. Igen, tanulni lehet akármilyen osztályban - mondják mások -, de én azzal a szilárd meggyőződéssel vagyok itt, hogy tanulni fegyelem nélkül nem nagyon lehetséges, viszont ez az osztály ezt a feltételt biztosítja. Meg aztán vallásos kultúránkat gazdagíthatjuk, hisz mit ér az ember hit nélkül.

Nem utolsósorban már az szép ebben az osztályban, hogy Erdély minden tájáról jöttek osztálytársaim, akikről sok érdekes szokást, játékot tanulhatunk.

Csáki Levente

A mostani, életnek nevezett rohanó, anyagias, kompjuterizált világban egyre inkább érzem annak szükségét, hogy bízni tudjak valakiben, akinek elmondhatom panaszaimat, akitől segítséget kérhetek, s ugyanakkor akiben teljesen megbízhatok... És megtaláltam a támaszt: Istent. Ebbe az osztályba azért jöttem, mert így remélem, hogy közelebb kerülhetek Istenhez. Bízva bízom abban, hogy eljön az idő, amikor megszűnik a nyomorúság, az éhezés, a gyilkosságok, s lesz egy jó, új világ, amelyben tisztán tündököl a szeretet, a tisztelet, a munka megbecsülése. Az ember a boldog jövőbe vetett hit nélkül nem lehet boldog, nem találja meg lelki nyugalmát.

Pálfy Tamás Szabolcs

Azért vagyok az unitárius osztályban, mert ez az osztály áll a legközelebb érdeklődési körömhöz, és mert úgy látom, hogy itt alaposabb tanításban részesülök.

Fazakas Edit

Mindig is szerettem a vallásos dolgokat, hiszek is Istenben. Ám ez a választásom nem éppen azért történt így, mert lelkész vagy valamely egyházi tisztséget betöltő személy szeretnék lenni, hanem mert színvonalas ebben az osztályban a nyelvtanítás, a tanárok képzetek. Ugyanakkor itthon járhatok iskolába egy nem akármilyen, sőt egy nekem nagyon tetsző osztályközösségben.

Örvendek, hogy ide felvételiztem, és biztos vagyok benne, hogy nem fogom megbánni soha.

Soó Ágnes

Először is az udvarhelyi tanítóképzőbe akartam felvételizni. Amiután egy szülői értekezleten felolvasódott ennek a most létesülő osztálynak a neve, úgy döntöttem, hogy idejövök Medgyesről Keresztúrra felvételizni. A felvételin harmadiknak jutottam be. A jelenlegi osztályfőnökömtől és igazgatómtól megtudtam, hogy mi mindent igényel tőlünk egy ilyen osztály tanulójának lenni, hogy mindig is az ilyen osztályok jártak az élen.

Nagyon örvendek, hogy ennek az osztálynak lehetek a tanulója, s remélem, az életben fel tudom használni mindazt, amit itt tanulok.

Nagyon tiszteltem osztályunknak a tanulóit és tanáraikat, akik minden jóra megpróbálnak megtanítani.

Fodor Tünde

Azért vagyok az unitárius osztály tanulója, mert olyan osztályba szerettem volna kerülni, ahol minden tanuló szereti egymást, ahol van egymás iránti áldozatkészség. Ugyanakkor szeretném megismerni a Bibliát, Jézus tanításait. Édesanyám és én is azt szeretnénk, hogy lelkész legyünk.

László Csaba

Először nem is nagyon akartam ide jönni, de most már nem bánom, hogy így történt. Azért is vagyok itt, mert hiszek Istenben. Szeretek egyházi énekeket tanulni, énekelni. A Bibliát szerettem mindig is olvasgatni. Még szeretnék megtanulni harmóniumon játszani és megszerezni a kántori diplomát.

Albert Edit

Beküldte: Czire Irma tanár, osztálynevelő, Székelykeresztúr

A JELEN KIHÍVÁSA ÉS ÍGÉRETE

Sokat beszélünk arról, hogy milyen fontossággal bír az ember számára a jelen, a most pillanata. De vallásos életünkben is megvan a rendkívüli jelentősége. Nem valami különleges pillanatról van szó - szögezzük ezt le már jó előre, mivel fontos minden most, minden óra és perc, amely életünk részévé lesz. Ami csak érdekes és életbevágó, mindaz a jelen órába van összpontosítva. Azzal, hogy állandóan a múltban élünk vagy szüntelenül a jövőbe nézünk, nem sokra megyünk. Csak a múlt és jövő jelenbe való összevonásával tudunk valami valóságosat véghez vinni, magasabb rendűt, értéket alkotni.

Volt idő, amikor a keresztény egyház azt tanította, hogy a jelent elhanyagolni s a jövővilágon elmélkedni a keresztény ember kötelessége. Mi unitáriusok már kezdettől fogva mást vallottunk. Érdekes lehet a jövő élet természetéről gondolkodni, de nem hisszük, hogy ez lenne az emberi élet célja. Összes kötelességeink itt és most vannak. Nem úgy megyünk be az örökkévalóságba, ha a jövő életről gondolkozunk, hanem csak ha Istennel és a most végtelen valóságaival lépünk összeköttetésbe. "A halhatatlanságnak itt kell kezdődnie", mondta Channing.

Isten a jelen, az állandó most. Nevét így mondta Mózesnek: "Vagyok, aki vagyok." Csak a jelenben lehetünk összeköttetésben vele, az örökkévaló mosttal. Isten az élet, és ezért az életben, a jelen valóságában, a most feladataiban kell keresni és megtalálni.

A jövő ismerője az, aki ismeri a jelent. A jövőbe látó ember

azért tud előre nézni, túllátni a perc korlátain, mert belát a jelenbe. Jézus is látta a jövő csíráit és magvait a jelenben, és ezért tudta, hogy mi fog következni. A keresztény hívó ember csak a Jézus útját választhatja. A jelenben élni s úgy munkálni a most kötelességeit, hogy azok az ember és élete jobbulsát és nemesedését szolgálják. Ebben a munkában a vallásnak az a hivatása, hogy segítséget adjon az embernek. Nem eltéríteni a jelentől, s bizonyos mágikus erejű szertartások üdvözítésével kecsegtetve elvenni a cselekvő élet készségét és lendületét.

Minden vallásos cselekménynek, szertartásnak akkor van jelentősége, ha igazabb meggyőződéssel és mélyebb szeretettel töltenek el minket. Szertartás, templombajárás csak akkor érnek valamit, ha lelkünket közelebb emelik Istenhez. Hinnünk és bízunk kell a jelenben való üdvözülésben. Jézus most és itt jön hozzánk. Minden most a jobbálevés napja. Mikor önzésünkből szeretetbe, alacsony indulatokból tisztaságba, hamis életből igazságra megyünk, akkor válik teljessé és istenivé az emberi élet. Ahogyan Jézus azt meghagyta nekünk: "Nem minden, aki ezt mondja nékem: Uram! Uram! megyen be a mennyek országába; hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát" (Mt 7,21).

Ezért van szükségünk a Bibliára is, hogy segítségünk legyen hivatásunk teljesítésében. Akkor lesz segítségünk a Biblia, mikor benne saját életünkre és mindennapjainkra találunk eligazítást. Jellemeinek mindenikében megkísérté-

seink, megpróbáltatásaink, reményeink, bűneink és megbocsátásaink alakjait látjuk. Mi vagyunk Ábrahám, aki elindul Istenben bízva; mi vagyunk Jákób, aki rátalált Istenre és elnyerte áldását; mi vagyunk a bízó, reménykedő, bűnököt elkövető és megbánó Dávid. De találunk magunkban valamit Péterből, a farizeusból vagy a vámszedőből, s talán Pilátusból és Júdásból is. Mit ér nekünk, ha hisszük, hogy Isten megbocsátotta az ő vétkeiket, ha nem hisszük, hogy Isten minket is hasonlóan szeret és megbocsát? A Biblia az Élet könyvé, mert annyira tele van étellel, mintha nekünk beszélne, velünk sétálna, mint Jézus sétált tanítványaival Emmaus felé, amikor a "szívünk ég bennünk". Ihlettségének legjobb próbája az, hogy mindig új, mindig friss; bármilyen kérdéssel fordulunk hozzá, mindig választ kapunk, vígaszra lelünk, nyugalmat találunk.

Éljük tehát úgy életünket, hogy a most minden alkalma egyetlen, Istenhez emelkedő cselekedet legyen. Ne a pokol képe riasszon el a rossztól, vagy a mennyország üdvéért tegyük a jót. Hinnünk kell a jelenben, abban, hogy most van az alkalmas idő, amit elmulasztani nem szabad. A mindennapok kihívása szüntelenül szólít. Nekünk a helyünkön kell állnunk, hogy maradéktalanul eleget tegyünk kötelességeinknek, amiket maga Isten bízott ránk, amikor nekünk adta az alkalmas időt, az itt és most ajándékát, ígéretével és áldásaival.

Dr.SZABÓ ÁRPÁD

**Emlékezzünk azokra, akik
"előttünk jártak"**

Dr. LŐRINCZI MIHÁLY 1911 - 1991

Közel három éve, hogy örökre eltávozott. Megpihent az őszövetségi tudományok doktora, volt fogarasi, marosvásárhelyi, szindi lelkész, az Unitárius Teológia egykori tanára. Elhunyt 1991-ben a budapesti kórházi ágyon, 80. évében; június 7-én tért haza a Házsongárdi temetőbe.

Emlékét idézve megállunk sírja mellett. A néma sírhant ezt mondja nekünk: mulandó az élet. Mulandó, de nem mindegy, hogy hogyan éljük le - munkában, küzdelemben, szeretetben vagy gyűlöletben.

A Professzor úr nem akárhogy élte életét. Szorgalmasan tanult azért, hogy taníthasson. Dolgozott, írt, prédikált. Így érdemelte ki, hogy teológiai tanulmányai befejezése után 1938-1941 között a Chicago-i Meadville/Lombard unitárius teológiai főiskolán gazdagíthatta tudását. Hazajövedele után, 1949-ben egyházunk a Protestáns Teológiai Intézet előadótanárává nevezte ki. Őszövetségi bibliaismeretet, unitárius egyháztörténetet és angol nyelvet tanított.

Hivatástudattal végzett nevelői munkáját nem nézte jó szemmel a kommunista hatalom. 1959-1963 között, mint politikai fogoly börtönbüntetést szenvedett. A nehéz éveket - a sok megaláztatást, kínzást és teherhordozást - panasz és zúgolódás nélkül viselte. Ott is imádkozott és ta-

nított. Szabadulása után szeretettel ölelte magához családját. Tanári állását nem foglalhatta el, ezt megakadályozta az elnyomó hatalom.

1963-tól 1980. december 31-ig, nyugalomba vonulásáig, a Torda melletti szindi egyházközség lelkésze. Ez a munka nem volt könnyű egy megszenvedett embernek. Nagy hőségben, hideg télen, sárban, fagyban utazni, nem volt könnyű feladat. Bár megvolt a kevés állami fizetés és a központi segély, de ez messze elmaradt a szolgálati éveknél megfelelő javadalomtól. A szindi egyházközség adománya csak az útiköltségeket fedezte. Nem őt tartotta az egyházközség, inkább ő támogatta őket. Nyugdíjpénztári járulékát saját jövedelméből fedezte, azért, hogy nyugdíja legyen. Honnan teremtette elő ezt az összeget? Jövedelmét tanításból egészítette ki: angol nyelvet tanított, naponta 5-6 órát tartott orvosnak, mérnöknek, lelkésznek, egyetemi hallgatónak, diáknak, sokaknak. Nem kellett hozzá menni, mert ő ment el tanítványaihoz. Ebből a javadalomból intézte dolgait és segítette gyermekeit, unokáit. A 3-as számú kolozsvári egyházközség (Monostor) szeretetvendégségein előadást tartott, a templomban prédikált. Az egyházközségnek egy úrvacsorai ezüst kelyhet adományozott. Mint nyugdíjas családjáért, egyházáért élt és dolgozott.

Munkában, tanításban megfáradt teste megpihent, de útmutatásai élnek tanítványaiban, utódaiban.

Betegségén tett meghagyásait lányai teljesítették. Két darab igen értékes címet hagyott a monostori egyházközségnek. Lányai 1993. május 28-án 450 ezer lej adománnyal tették halhatatlanná emlékét. Ezt az adományt az egyházközség gyarapította, ami alapját képezi a valamikor felépítendő templomnak. A hosszú évek során összegyűjtött könyvtárának egy részét is az egyetemes egyháznak adományozták.

Ilyen emléket állított egyházának, s ezért illő, hogy emlékezzünk rá. Tudományos dolgozatai, írásai, prédikációi várják a teológusok méltatását. Sok alkotása vár kiadásra.

Tanítványai, követői, akik szerették, tudását elismerték, szenvedéseiben való helytállásáért tisztelték, csendes imával áldoznak emlékének.

Így tegyük élővé szellemét, halhatatlanná emlékét!

BENEDEK ÁGOSTON nyug.lelkész

LELKÉSZNEVELÉS

Legáció

A karácsonyi legációs szolgálatot valamennyi teológiai hallgatónk teljesítette. Legátust fogadtak a következő egyházközségek:

1. Alsórákos - Kocs Júlia
2. Árkos - Koppándi Botond
3. Bágyon - Simó Rozália
4. Böllön - Lőrinczi Lajos
5. Brassó - Kecskés Csaba
6. Datk - Krizbai Béla
7. Dicsőszentmárton - Ferenczi Enikő
8. Felsőrákos - Tordai Ernő
9. Homoródalmás - Jakab Zsolt
10. Homoródszentmárton - Csete Árpád
11. Homoródszentpál-Homoródszentpéter-Pap Mária
12. Kiszolymos - Szabó László
13. Kolozsvár (Belváros) - Mezei Csaba
14. Kövend - Gyerkes Zsuzsanna
15. Küküllődombó - Czire Szabolcs
16. Lupény-Vulkán - Kelemen Szabolcs
17. Magyarsáros - Kriza János
18. Magyarszovát - Berei István
19. Marosvásárhely - Sándor Szilárd
20. Medgyes - Lázár Levente
21. Nagyajta - Józsa Lajos
22. Nyárádszentmárton-Jobbágyfalva - Szeredai Noémi
23. Olthévíz - Kozma Albert
24. Segesvár - Dimény József
25. Sepsiszentgyörgy - Kiss László
26. Szabéd - Szabó Tünde
27. Szentegyháza - Zsigmond Kinga
28. Székelykeresztúr - Molnár Lehel
29. Torda - Jenei Sándor
30. Torockó - Demeter Erika
31. Torockószentgyörgy - Simó Sándor
32. Ürmös - Gyerő Dávid
33. Vargyas - Kiss Zoltán

Nagy örömet jelentett számunkra, hogy a budapesti egyházközség is fogadott legátust (Miklósi-Vári Katalin), sőt jelezte, hogy a jövőben rendszeresíteni akarja a legációt.

Hálásan köszönjük az említett egyházközségek keblitanácsának és híveinek, hogy biztosították a szolgálatot hallgatónk számára s anyagi adományokkal könnyítették a megnövekedett gondokat. Illesse köszönet lelkész fiait és családjukat, akik a szeretet melegségével fogadták legátusaikat s nemcsak újabb élménnyel tették gazdagabbakká őket, de a gyakorlati lelkészképzést is munkálták.

RÉGI ÉS ÚJ TÖMLŐKBEN

Minden ünnepi legáció a teológus életében egy megismételhetetlen alkalom arra nézve, hogy a gyülekezettel egyetemben megízlelje a lélek áhítatát és felismerje azt, hogy az emberi élet koronája nem más, mint a szeretet. Azonban az ünnep forгатagában, boldogságában a teológus rendszerint képtelennek érzi magát köszönetet mondani mindazoknak, akik kedvességükkel, melegségükkel, megértésükkel körülölelték őt.

Mi, teológusok minden legátust fogadó gyülekezetnek és lelkésznek hálával és köszönettel tartozunk. Mindannyiukat "mint kagyló testébe fogadott gyöngyét" őrizzük. Ők azok, kik figyelmeztetnek minket, hogy őszinte odaadással készülünk nagy utunkra. Hatalmas életakarás van bennük, hatalmas a hitük.

Ez nem hízelgés, ez vallomás. 1993 karácsonyán a szentegyházi és a gyepesi gyülekezetben töltöttem az ünnepeket. Egy maszületett és egy ősi egyházközségben. Bár történetük, múltjuk különböző, jelenük és jövőjük egy. Mindkét gyülekezet munkával és imádsággal neveli, önmagát istenfiúságra.

A szentegyházi gyülekezet fiatalosan, fürgén, a gyepesi tempósan, csendes bölcsességgel. Mindenki dolgozik, mindenki akar, és nem igaz, hogy új bort csakis új tömlőbe lehet önteni, hisz a régi is - ha vigyázunk rá - kitart addig, míg lehetőségünk lesz új tömlőre.

Bátorítsa a gyepesi gyülekezetet az, hogy nincs elveszve, hogy lesz még hangos a falu a gyermekek és fiatalok kacajától.

A szentegyházi gyülekezetnek kitartást kívánok és épülést mind anyagi, mind szellemi, lelki téren; a fiataloknak buzgóságot, hitet a továbbiakban is, hisz csodálatosan indultak.

E két gyülekezet lelkészének és kedves családjának (és itt elhallgatom azt, ami annyira szép, hogy kimondani, leírni nem lehet) egészséget és türelmet kívánok, mindannyiunkra pedig Isten áldását, hogy életünk célját megtalálva, lelkesen dolgozzunk annak megvalósításáért.

ZSIGMOND KINGA-RÉKA IV. éves teol. hallgató.

Csendes napok a Teológián

A teológus ifjúság nagy öröme február 3-án véget ért a tanulással és fáradtsággal tele vizsgaszesszió. Volt, akinek örömet fokozta a tanulmányi eredmény teljessége, de örömvolt annak is, akinek minden vizsgáját sikerült letennie.

Egy röpké hétvéget otthon tölthetünk, mely idő alatt számot vehetünk az elmúlt időszak eredményeiről, a szerzett ismeretekről, aztán előrelátóan terveket szőttünk a jövőre nézve. Atyai és anyai tanácsok hangzottak el visszatérésünk előtt a jónak akarása érdekében, melyre a gyermeki alázat és hála jegyében ígéretet tettünk: a második félévben nagyobb odaadással és áldozattal fogunk dolgozni.

Igy érkezünk vissza Kolozsvárra 1994. február 6-án, s így kezdődtek a Csendes napok előadásai, melyek egyben jelentették a II. félévi tanulmányok megkezdését.

Meghívottak voltak az előadások megtartására: Kotecz József felsőrákosi, Vass Mózes kőhalmi és Nagy Endre magyarsárosi lelkészek. Minden szempontból kíváncsian vártuk, milyen előadások fognak elhangzani, mivel a téma megválasztása és érdekessége fokozta az érdeklődést. Azt az érdeklődést, amely jellemző minden emberre. Ezért annyira időszerű az a megállapítás, mely szerint az ember - értelménél fogva - képes ismeretet felhalmozni azért, hogy az gyümölcsöztetni tudja az emberiség fejlődése érdekében.

Ezzel a szándékkal és elhatározással vártuk mi is e két nap előadásait, hogy az elkövetkező időkben az itt szerzett ismereteket a gyakorlatba átültethessük.

Az első nap Kotecz József lelkész bibliamagyarázatával kezdődött a 2Móz 2,5-10 és Mt 19,21 alapján. Rövid szünet után ezt követte lelkész fia előadása: Az ifjúság bekapcsolása az egyházi életbe címen. Ebben, mint az Unitárius Ifjúsági Szervezet elnöke, olyan szempontokkal állította szembe az ifjúságot a gyakorlati életből vett példákkal ecsetelve -, amelyek arra indítanak, hogy a jövőben ne csak a lelkész részéről jöjjön a kezdeményezés. Ellenkezőleg, ez egy olyan feladat, amely a lelkész és az egyházközség ifjainak közös munkáját igényli. A végső cél: minden egyházközségben aktív, tevékeny ifjúsági szervezetet hozunk létre, hiszen ez nemcsak egyházunkat, de nemzeti megmaradásunkat is szolgálja. Örök időkre szóló felhívás Reményik Sándor e két verssora: "Ne hagyjátok a templomot, / A templomot s az iskolát."

A délutáni előadást Nagy Endre, magyarsárosi lelkész tartotta A gyülekezet építésének időszerű feladatai címmel. Ez alkalommal is egy tartalmas, a gyakorlati életben fellelhető problémákat feltáró előadást hallhattunk. Különösen két mondat gyakorolt hatást a hallgatóságra. Gondolkozzunk együtt ezeknek értelmén:

1. "Ahogyan úszni nem lehet megtanulni a szárazföldön, úgy nem lehet gyakorlat nélkül beszélni a gyülekezeti élet nehézségeiről."

2. "Az nem igaz, hogy az ifjúságot nem érdekli az egyház, legfennebb téves felfogásaik vannak, s ezért nem tartják vonzóknak."

Az előadás után Vass Mózes kőhalmi lelkész tartott bibliamagyarázatot az 1Jn 4,7-8,20-21 alapján.

A Csendes napok második napja Nagy Endre magyarsárosi lelkész bibliamagyarázatával kezdődött. Textusa Lk 9,57-62 volt.

Ezt követte Vass Mózes kőhalmi lelkész előadása A lelkész felelőssége és hivatása az egyház szolgálatában címmel. Az előadó felsorolta azokat a tényezőket, amelyek nagyban befolyásolják a lelkész hivatástudatának kialakulását és fejlődését. Mindez igényli természetesen az egész embert, az ő értelmi, érzelmi és akaratli tevékenységét, mondhatni úgy is: születésétől kezdve utolsó leheletéig.

A teljes program végét a délutáni - református és evangélikus hallgatókkal közös - előadás jelentette. Ezt Kató Béla, illyefalvi református lelkész tartotta, Hogyan maradhatok lelkipásztor az egyházközség gazdasági vállalkozásában címmel. Az elhangzott előadások megbeszélése rendjén kérdésekben és hozzászólásokban sem volt hiány, ami azt mutatja, hogy a lelkésszé válni akaró ifjúság érdeklődik és ismerkedni szeretne azokkal a kérdésekkel, melyek - évek múlva - a lelkési pálya során felvetődnek. A feltett kérdésekre minden esetben kielégítő válasz érkezett, ami még eredményesebbé tette az elteit két nap munkáját.

Mi hiszük, hogy az itt szerzett ismereteket - az alkalom és lehetőség minden esetében - gyümölcsöztetni fogjuk, mindannyiunk örömeire.

KOZMA ALBERT V. éves teol. hallg.

ÁLDÓ IMA

magukhoz ölelnek a szavak
becézgetnek hit-kereső szabad
dallamokkal építik bennünk a várat
újrafestik lelkünkben a tájat
meddig s miért késik a remény
nekünk már a bizonyosság is kevés (?)
adjon hát forró bizalmat Isten
fázó önmagunkon hogy átmelegítsen
szabadakarantnyi hitet kétmaréknyi imánkhoz
szent szeretetet a szívdobbanásnyi világhoz
megigazítót érted (!)
mindennapi fohász-csend övezze élő léted
s ki sértett azt is kerülje el a kísértet
zálogba adott ez az élet (?)

kin sebeket vág a sértés
ne bomlassza a kísértés
ki megritkítja hangját s baját
ne szédítse azt lankadás
kit az élet két kézzel cirogat
ne felejtse el a sírokat s a sírokat
legyenek önmagukért a leírt betűk
honnan áldásainkat kimeríthetjük

a Gondviselő adjon anyni áldást
ne fagyhasson be a szántás
az elvetett magok megérhessenek
minket is tisztán megérthessenek

SÁNDOR SZILÁRD V. éves teol. hallg.

Lelkészképesítő vizsga

Lelkészképesítő vizsgát tartottunk február 10-én Kolozsváron. Három gyakorló segédlelkész tett vizsgát: Benedek Mihály böződi, Rűsz Tibor tordai és Török István medeséri.

IMA

Jó Istenünk, Benned bízó hittel és hivatástudattal keresünk Téged, hogy dicsőítsünk és magasztaljunk, hálát és köszönetet mondjunk Neked, teremtető és gondviselő, megtartó és oltalmazó szeretetedért.

Köszönjük, hogy őrködtél életünk lángja fölött.

Köszönjük, hogy örömmel és bánattal megoszthattuk Veled, mint a gyermek az ő atyjával.

Köszönjük jó Atyánk, Istenünk, hogy elhívtál bennünket a Magad és a Te néped, a Te gyermekeid szolgálatára, és mi mindnyájan készségesen válaszoltunk a "Kit küldjek el, ki megyen el nekünk?"-re: "Imhol vagyok, Uram, engem küldj el!"

Tudjuk, jó Atyánk, hogy a Te akaratodat hirdetni és cselekedni több, mint kötelességünk! Híszten cselekedni - nem akárhogyan - csak példásan érdemes.

Téged szolgálni, úgy, hogy ezáltal a Te népedet is szolgálni tudjuk, és a Te népedet szolgálni úgy, hogy ezáltal Téged is szolgálhassunk.

Órállókká, pásztorokká tettél a Te gyermekeid között, és mi tudjuk, hogy e megbízatásunk, ez órállásunk lelki éberséget, lelkiismeretes, felelősségteljes hozzáállást, fáradhatatlan munkálkodást, szellemi, lelki, fizikai képességeket, egyszóval teljes értékű, egész embert igényel.

"Pásztorok" szeretnénk lenni, akiknek az eljövendőben őrködniük kell a Te nyájad felett.

Pásztorok és nem béresek! Pásztorok, de olyanok, akik nem hátul mennek be az akolba, mint a tolvaj, hanem az ajtón, mint a jó pásztor.

Pásztorok, de olyanok, akiket követ a nyáj, mert ismeri a pásztor hangját.

Pásztorok, de olyanok, akik ha kell, életüket adják a juhokért.

Jó Atyánk, mi nem béresek akarunk lenni, akik ha jön a farkas, ha jön a veszély, elszaladnak és cserben hagyják a nyáját. Mi igazi, jó pásztorok akarunk lenni, akik nem futamodunk meg semmi veszély elől.

Kérünk jó Atyánk, állj mimellénk, segíts, bíztass, bátoríts, hogy hivatásunkat becsülettel és tisztességgel tudjuk betölteni.

Tudatosítsd bennünk, hogy a Te igád nehéz, de gyönyörűsége.

Add, hogy beállva az isteni élet sodrába, megállhassunk hittel, konok kitartással, lelkiismeretes, felelősségteljes, fáradhatatlan munkálkodással a Te dicsőségedre, most és mindörökké. Ámen.

JÓZSA ISTVÁN LAJOS IV. éves teol. hallg.

ERDÉLYI REFLEXIÓ

*Mozdulatlan a hullámozó tenger kékje,
Magába zárja az alfát és omegát.
Tört csónakkal próbáljuk menteni
Magunkat s az ébredő óceánt.*

*Apokalipszist hirdető zenében
Zengjük a múlt idők új dalát,
Káoszba zárva, megkötözve
Ostromoljuk az elmúlás falát.*

*Fény és árnyék, csend és üvöltés
Az, ami minket fogva tart,
Küzdelmünk nyomát őrzi mind az,
Ami összedúlta az ő s avart.*

*Mint Mózes törvénye, kőbe vésve
Ég lelkünkben a hit s a vér szava,
Figyeld rá, mert csak úgy lehetsz
Népednek hű apostola.*

GÁLFALVI SÁNDOR

GYERMEKOLDAL

ÚTBAN AZ ÍGÉRET FÖLDJE FELÉ

A Sinai hegytől, ahol Isten törvényt adott népének, az izraeliták a pusztán keresztül vándoroltak Kánaán földjének határaihoz. Ezt a földet ígérte nekik Isten. Kádesnél mind a tizenkét törzsből választottak egy-egy embert, és Mózes elküldte őket, hogy kémleljék ki a földet.

- Menjete át a déli tartományon, fel a hegyvidékre. Nézzétek meg, milyen ez a föld? Milyen nép lakja, erős vagy gyenge, kevés vagy sok? Milyenek a városok: táborfélék vagy meg erősített helyek? Milyen a föld, kővér vagy sovány? Hozzatok a föld gyümölcséből is!

Elmentek a férfiak és bejárták Kánaán földjét. Felmentek a déli tartományon Hebronig, majd észak felé mentek, a Hámát felé vezető úton. Szedtek gránátalmát és fügét. Az Eskol völgyében lemetszettek egy szőlőfűrtöt, akkora volt, hogy ketten vitték egy rúdon.

Negyven nap múlva tértek vissza. Elbeszéltek mindent, amit láttak: - Kánaán nagyon jó föld - mondták. Nézzétek csak a szőlőt, a fügét és a gránátalmát, amit magunkkal hoztunk! De a városok erősek és olyan hatalmas emberek vannak ott, mint az óriások. Ha oda megyünk, úgy eltaposnak minket, mintha szöcskék lennénk!

Az emberek kétségbeestek, mikor ezt meghallották. Miért hagytuk ott Egyiptomot? - siráncokztak. Forduljunk vissza!

De Józsué és Káleb, ketten a kémek közül, másként beszéltek. - Ne hagyjátok, hogy a többiek megfélemlítsenek titeket! Kánaán földje valóban csodálatos és ti nem számoltok Isten segítségével. Ha Ő velünk van, semmitől sem kell félnünk! Ő fogja nekünk adni a földet! Ne forduljatok ellene!

De az emberek nem hallgattak rájuk. Fellázadtak ellenük.

Ekkor Mózes Isten nevében így szólt: -Mikor fogjátok végre megtanulni, hogy bízzatok az Úrban? Milyen hamar elfelejtettétek, amit értetek tett! Mivel elutasítottátok Őt, és nem bíztok benne, negyven évig fogtok vándorolni a pusztában, amíg gyermekeitek felnőnek. Csak Józsué és Káleb marad

életben közületek, mert bíztak az Úrban. Ők foglalják el az Ígért földjét.

Amint a nép ezt meghallotta, megszorodott szívében. De még mindig voltak olyanok, akik visszautasították Isten akaratát. Másnap Mózes figyelmeztetése ellenére harcba szálltak a kanaánitákkal és csúfos vereséget szenvedtek.

Amint múlt az idő, a nép egyre inkább belefáradt a pusztai életbe. Zúgolódtak és vezetőjük ellen fordultak. Nyílt lázadás tört ki a táborban.

Milyen jögon uralkodik felettünk Mózes és Áron? - kérdezték az emberek. Mózes erre így válaszolt: Döntse el Isten, hogy ki vezesse népét. Minden törzs válasszon egy vezetőt, és a nevét írja fel egy mandulaágra. Áron saját törzsének, a Lévitáknak lesz a vezetője. Ma este a tizenkét mandulaágot Isten sátorába helyezzük. Akinek az ága kivirágzik, az lesz az Isten által kiválasztott vezető.

Másnap reggelre rügyek és virágok fakadtak Áron mandulaágán. A többi ág viszont csupasz maradt. Ez elnémította a lázadókat.

Néhány évvel később Áron meghalt és akkor újra kezdődött a zúgolódás. - Miért jöttünk ki Egyiptomból? Itt se étel, se víz. Nagyon unjuk már a manná! Ekkor Isten megbüntette a lázadókat. Mérgekígyók jöttek a táborba, és sokan meghaltak. A többiek erre észhez tértek.

Mózes! - mondták. Nagyon rosszul tettük, hogy Isten ellen lázadtunk. Kérd, hogy távolítsa el a kígyókat.

Mózes imádkozott a népért, amire Isten így válaszolt: Készíts egy érc kígyót és erősítsd egy póznára, hogy mindenki jól lássa. Akit megmaradtak a kígyók, nézzen föl a póznára és életben marad.

Aki hitt Isten szavának és engedelmeskedett, meggyógyult.

A pusztai vándorlás lassan a végéhez közeledett. Izrael népe megint egészen közel került Kánaán földjének határaihoz. Gyermekeik megnöttek már. Még egy kis idő és bemehettek az Ígért földjére.

BESZÉLGESSÜNK ISTENRŐL

Ez beszélgetésünk harmadik része. Most arról lesz szó, hogy kik voltak azok a tanítók, akik Istent megismertették velünk, és honnan ismerhetjük meg tanításaikat.

A keresztény vallás követői úgy ismerik és hiszik Istent, ahogyan tanítójuk, Jézus tanította őket.

A zsidó vallás követői úgy ismerik és hiszik Istent, ahogyan tanítójuk, Mózes tanította őket.

Az iszlám vallás követői úgy ismerik és hiszik Istent, ahogyan tanítójuk, Mohamed tanította őket.

A buddhista vallás követői úgy ismerik és hiszik Istent, ahogyan tanítójuk, Buddha tanította őket.

És még sok-sok más tanító van, akik sok-sok egymástól különböző népeknek tanítottak különböző dolgokat Istenről.

De ha olyan sok egymástól eltérő és különböző út vezet Isten örökkévaló titkainak megértéséhez, egyáltalán hogyan kezdhetünk hozzá Isten megismeréséhez?

A különböző szentkönyvek olvasásával kezdhetünk hozzá. A legtöbb vallásnak van szentkönyve, amelyben írják le-írták azt, amit tanítójuk tanított Istenről.

A keresztény vallás követői szentkönyvüket, a Bibliát olvassák. Az iszlám vallás követői a Koránt, a buddhisták a Szutrákat, a hinduk a Vedákat olvassák, mert ezek az ő szentkönyveik.

Amint észrevettétek, minden vallás különbözik a másiktól, és ezeknek a vallásoknak a követői saját felfogásuk szerint próbálják megismerni Istent. Néha az egyik vallás követői azt akarják, hogy mindenki oly módon közeledjen Istenhez és ismerje meg Őt, ahogyan ők teszik. Máskor az egyik vallás követői, nem szeretik a másik vallás követőit, csak azért, mert vallásuk különböző, vagy mert nem értik a másik vallás tanítását. És végül az is megtörténik, hogy az egyik vallás követői harcolni kezdenek a másik vallás híveivel, mivel nem tudják, vagy nem akarják megérteni, hogy valójában a legtöbb vallás hasonló.

De hogyan lehet hasonló? A legtöbb vallás tanítja azt, hogy az ember legyen jó a másik emberhez, úgy amint ő szeretné, hogy mások jók legyenek hozzá. A legtöbb vallás alapvető parancsa, hogy ne hazudjunk, ne lopjunk, ne bántsuk embertársainkat. Tehát nagyon sok hasonló tanítást és erkölcsi követelményt találunk mindenik vallásban.

Ha mindenki ezekre az egymással megegyező útra gondolna, amelyek mindenik vallásban megtalálhatók, lehet hogy nem lenne annyi gyűlölet és harc az emberek között. És akkor többé nem lenne válaszfal a sok egymástól különböző válasz között, amelyet arra a kérdésre adunk, hogy "Mi az Isten?"

szá

HIMNUSZ A NAPHOZ

**Mi Urunk, aki eloszlatoz a sötétséget
és megvilágosítod az ember arcát,
kegyelmes Isten vagy Te:**

**főlegyesíted a meghajoltat,
véded a gyöngét -**

a föld fiai mindenütt a Te fénylő orcádra tekintenek!

Jöttödkor

**egyugyanazon hang mozdul minden élő torkában,
s a fejek is egyféleképpen emelkednek,
amikor első sugárkévéid fölizzanak -**

keltedet mindenek örvendezve és ujjongva köszöntik.

**Te vagy a távoli egek határán kibomló fény,
Te vagy a föld peremén lobogó égi máglya -
ha csak reád pillantunk,
halandó szívünk belereszket!**

(Ismeretlen akkád költő verse, Rákos S. fordítása)

EGYHÁZI HÍREK

Püspöki fogadás

Dr. Kovács Lajos püspök az újrólakás után a püspöki lakáson megtartotta a hagyományossá vált fogadást. Dr. Erdő János köszöntőjében megvonta egyházunk működésének múltévi mérlegét, majd jövőbeni feladataink elvégzéséhez kérte Isten segítségét és áldását. Üdvözlétére püspök afia válaszolt. A fogadáson részt vettek teológiai tanáraink, egyházi központunk alkalmazottai, a kolozsvári egyházközösségek vezetői és hívei, valamint az RMDSZ városi tanácsosai.

Egyházak közti megbeszélés

A Protestáns Teológiai Intézetet fenntartó egyházak vezetői január 3-án megbeszélést tartottak egyházi központunkban. A Teológia új Szervezeti Szabályzatát tárgyalták meg.

Jelen voltak: az Erdélyi Református Egyházkerület részéről: Dr. Csiba Kálmán püspök, Dr. Kertész László főgondnok, Antat Ferenc főjegyző és Gyenge János előadótanácsos; a Királyhágómelléki Református Egyház képviselőjében Veres Kovács Attila főjegyző; a Zsinatpresbiteri Evangélikus Egyház részéről: Mózes Árpád püspök. Az Unitárius Egyházat Dr. Kovács Lajos püspök, Dr. Erdő János főjegyző, Dr. Szabó Árpád rektor, András György és Mikó Lőrinc előadótanácsosok képviselték.

Az Egyházi Képviselő Tanács február 10-én rendkívüli ülésén tárgyalta meg az egyeztetett Szabályzatot és kisebb formai módosításokra tett ajánlatokkal kiegészítve, elfogadta és kérte az Intézeti Tanácsot, léptesse életbe azt.

Elnökségi értekezletek

A magyarországi unitárius testvéregyház képviselőivel Egyházunk elnöksége január 29-30-án megbeszélést tartott Kolozsváron. A magyarországi egyházat Dr. Lőrincz Ernő főgondnok-helyettes, Dr. Jakab Jenő pestszentlőrinci lelkész, Dr. Murvai Sámuel jogtanácsos és ifj. Bencze Márton egyházi titkár képviselték.

Egyházunk elnöksége és az esperesek január 25-én tanácskoztak az előtűnk álló év feladatairól. A megbeszélésen az esperesi vizsgálószekek szükségességét és fontosságát hangsúlyozva, megállapították az évi programot, valamint más egyházi rendezvények munkarendjét.

Dávid Ferenc Egylet

A Dávid Ferenc Egylet január 16-án tartott felolvasó ülésén Dr. Szabó Árpád rektor tartott felolvasást: Új vallásos mozgalmak (szekták) és az egyház címen. Zeneszámokkal Márkos Albert és Rónai Ádám, szavallattal Fekita Rozália színművész egészítették ki a műsort.

Február 20-án tartott ülésen került sor Dr. Szabó Árpád előadásának második részére, amelyet zeneszám és Albert Júlia színművész szavallatai egészítettek ki.

Személyi változás

Bálint Benczédi Ferenc désfalvi lelkész - választás alapján - a püspök úr február 1-től áthelyezte a Kolozsvár belvárosi egyházközösségbe rendes lelkésznek.

Az új lelkész beiktatóját ünnepélyes keretek között, népes gyülekezet előtt, február 6-án tartotta az egyházközösség a belvárosi templomban.

Halottaink

Szász Dénes nyugalmazott lelkész életének 82. évében Marosvásárhelyen, 1994. január 13-án elhunyt. 1912. augusztus 12-én született Haranglábbon. 1935-ben végezte teológiai tanulmányait, ezt követően egy évet Brassóban, mint segédlelkész, 1936-1957 között Firtosváralján rendes lelkész, 1957-1970 között Bözödön, majd Jobbágyfalván 1982-ig volt lelkész. Nyugdíjas éveit Marosvásárhelyen töltötte. Marosvásárhelyen Kolcsár Sándor esperes-lelkész búcsúztatta. Kecsetkisfaluba temették el január 16-án.

Kádár Lajosné sz. Terebesi Hóry Anna 83 éves korában, január 19-én Kolozsváron elhunyt. Kádár Lajos 1925-től Fogarason, Vargyason és Ádámoson teljesített lelkészi szolgálatot.

A kolozsvári Házsongárdi temetőbe temették el január 22-én. A temetésen a lelkészi szolgálatot Dr. Szabó Árpád rektor végezte.

Kovács Sándorné sz. Ilyés Ilona - Kovács István teológiai tanár édesanyja - életének 80. évében Marosvásárhelyen, 1994. január 27-én elhunyt. A marosvásárhelyi temetőbe temették el, január 31-én. A temetésen a lelkészi szolgálatot Kolcsár Sándor esperes-lelkész végezte.

Unitárius Közlöny.
A Keresztény Magvető melléklete.
Szerkesztőbizottság:
dr. Szabó Árpád - felfelős szerkesztő,
dr. Rezi Elek - szerkesztő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
3400 Kolozsvár,
December 21 sugárút, 9. sz.
Postafiók 24
Tel: 193236